

MƏDƏNİYYƏT

UZUN illərdir səhəti onu yatağa məhkum edib, amma heç bir xəstəlik insanın, xüsusən sənətkarın həyat eşqini və yaratmaq yaşğını əlindən ala bilmir. Ramiz Əzizbəyli də bu istaya köklənib-yaratmaq eşqinə. Xalq artisti müsahibəsində bu istəkdən danışdı.

- Necəsiniz?

- İndi yaxşıyam, başıma nə oyunlar gəldi, ayağımı kəsildilər...

- "Ayağımı" deməyin də, barmaqlarınızdır axı. Şəkərin fəsadlarıdır eləmi?

- Bəli. Əvvəl heç şəkər deyildi, mədə-bağırsağ problemi idi, sonradan şəkər də çıxdı, vurdu qalan orqanları da sıradan çıxartdı. Soruşsam ki, xəstəliyiniz nədir? Deyəcəm hər şey, dürlüt-dürlüt xəstəliklər varmış.

- Amma üzünüzdəki həyat eşqini, film çəkmək yaşğını duyuram. 70 yaşınıza necə qeyd etdiniz?

- Respublika Sarayında tənənəli yubileyim oldu. Hamı ordaydı. "Şöhrət" ordeni də verdilər mənə. Yanımdakı siyirməni çəkir, ordeni çıxarıb qoyur masamın üstünə, amma fotoqrafın onu çəkməsinə mane olur. "Yox, çəkməyin" -deyir, "mən təvəzökar adamam. Şəkini çəkmək lazım deyil".

- Gəlin, o "Şöhrət" ordeninə qədərki yola bir nəzər salaq, lap uşaqlığınızdan 10 yaşınızdan atamızı itirməyinizdən tutmuş, bu günə qədər...

- Danışa bilmirəm axı, dilim tutulur, qorxuram dilim topuq çalar.

- Aram-aram danışın, mən də sizə kömək edəcəm. Haqqınızda dəfələrlə yazdığımından çoxunu bilirəm, məsələn, atanız rəhmətə gedəndən sonra Azərbaycan televiziyasında işləməyə başlamısınız...

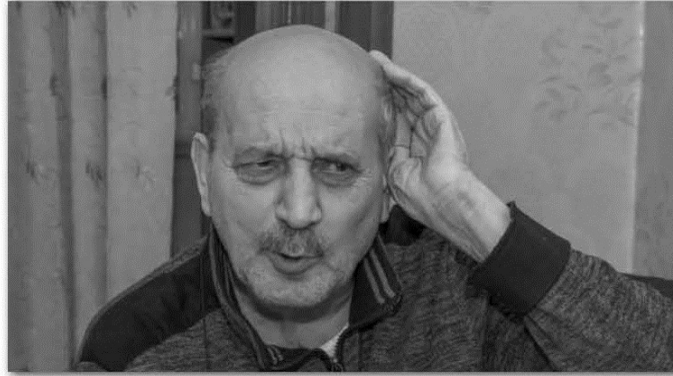
- Hə, əvvəlcə dublyaj redaksiyasında uşaq rollarını səsləndirirdim. Sonra görmədiyim iş qalmadı, istər televiziyada, istər kinostudiyada. Bayaقدan ağzını açıb bir kəlmə deməyə ehtiyat edən müsahibim özü də bilmədən ehtiyatlanmağı unudub, xeyalən yollandı uzaq uşaqlığına.

- Anam, bacım, mən qalmışdım ailədə, 1000 manat məvacib alırdım, özləmə vermirdilər, banka köçürülürdü, anam gedib alırdı. "Yasəmən" uşaq redaksiyasında, "Bənövşə" uşaq xorunda işləmişəm. İndiki tanınmış aktyorların əksəriyyəti o vaxt mənə bəxş hovəslənib teatra, kinoya gəlirdilər.

- Adil İsgəndərov sizi efirdən bəyənib "Azərbaycanfilm"ə işə dəvət elədi, eləmi?

Nə çəkmişəm ki, istədiklərim hamısı qalır

RAMİZ ƏZİZBƏYLİ: "YATAQDA DA DİNC DURMURAM"

- Hə, elədi, amma ştata salmadı, dedi buralarda ol, götürəcəm, mən də oralarda nə iş olurdu götürürdüm, sonra da Adil müəllimi işdən çıxartdılar, amma rəhmətlik Cəmil Əlibəyovum masamın üstünə mənə, bir də Eldəniz Rəsulovu yazıb qoymuşdu ki, bunlara ştat söz vermişəm, çalış mənə yalançı çıxartma. O vaxtdan səsim, özüm, bütün varlığım kinoya xidmət edib.

- Amma ilk dəfə sizi kinoya Tofiq Tağızadə çəkdi, "Mən rəqs edəcəyəm" filminə Mahmud Esenbəyev roluna çəkilməli idiniz, qalanını siz danışın.

- Getdim "Artek" pioner dənşərgəsinə, qayıdanda gördüm filmin çəkilişləri başlayıb, Tofiq Tağızadə məcbur olub başqasını

çəkib o rola, mənə buraxmadı, orda başqa bir uşaq rolunda çəkildim. Əzizbəyli aktyor kimi "Dərviş Parisi partladı", "Şeytan göz qabağında", "Gümtəşgöl əfsanəsi", "Kişilər qoruyun", "Bağ mövsumu", "Bəxt üzüyü", "Bəyin oğurlanması", "Qisas almadan ölme", "Sübhün səfiri", ümumilikdə 40-dən çox filmə çəkilib.

- Kinostudiyada, televiziya da artıq aktyor kimi fəaliyyətdə olan adamı niyə incəsənət Universitetinə qəbulda iki il ardıcıl ixtisasdan kəsildilər?

- Özləri bilsin, sonra həmin ali ocağı bitirdim, orda kafedra müdiri, professor oldum, indi də "Şöhrət" ordenliyəm, amma öztümü öyməyəcəm, mən təvəzökar ada-

man. Kəsənlərin adını da deməyə, gənəhləri öz boyunlarına.

- Həmin incəsənət İnstitutunda məxsusi sizin üçün Estrada aktyorluğu kafedrası açdılar, sizin ordan gediğinizlə də o kafedra bağlandı. Kinoda debütünüzdən söhbət açmaq istəyirəm, "Pirverdinin xoruzu" kimi klassik əsərə müraciət etdiniz, ilk rejissor işiniz oldu, riskli deyildi?

- Qətiyyəm, çox da rahat oldu. Eldar Quliyev "Debüt"ün rəhbəri idi, icazəmi ondan aldım, çəkdim və 11 festivalda iştirak etdi o film, onlarla mükafat aldı. Sonra çəkdiyim "Bəxt üzüyü" bəyən pis komediya idi, yaxud onun ardınca çəkdiyim "Yalan"?

- 12 illik fasilədən sonra çəkdiyiniz "Bəxt üzüyü"nü, yəni xeyli illər sonra tamam başqa janrdə, Qarabağ müharibəsindən bəhs edən "Yalan"ı çəkdiyiniz. Amma arada Ramiz Rövşənin sənarisini ilə yarımçıq qalan filminiz də oldu...

- Çox olub, yarımçıq qalan filmim. İmkən verirdilər ki, mənə qüvvə bildirdilər, mənə təvəzökdürdülər film çəkməyimə. İndi yataqda da dinc oturmuram, çapa hazır vəziyyətdə 6 kitabım var.

- Hə, satirik şeirlərinizi oxumuşdum bir zamanlar "Cizmə-qara" başlığı altında. Kitablarınız yəni satirik şeirlərdən ibarətdir?

- Hər şey - hekayə, satira, şeir, nə desəniz.

- Çəkmək istədiklərinizi çəkməmişiniz demək?

- Nə çəkmişəm ki, istədiklərim hamısı qalır.

- Birini deyin görək, indi sağalıb qalxıb kinostudiyaya yollanıb hansı filmi çəkmək istərdiniz?

- İsi Məlikzadənin "Müsavirə"sinə çəkərdim, 30 ildir bu arzumu üsüyümdür.

- Bəs, çəkilmək istədiyiniz obraz qalır?

- Kral Lir. Üç övladı tərəfindən atılan atanın faciəsi çox marağımı çəkir.

- Üç qızı, sizin də iki qızınız var?

- Hə, məşallah, mənim övladlarım, Zümrüd xanımla evliliyimizin qızıl toyuna az qalır. İki qızım da ailə qurublar, Xədicənin qızı, Cəlalənin oğlu var.

- Yasamaldakı bu evinizdə artıq üçüncü dəfədir sizinlə müsahibə alıram, amma axı dövlət sizə ev vermişdi, niyə ora köçməmişsiniz?

- Dörd evim olub, iki də bağ evim, hamısını sahib mütəalicəmə verdim. Pişsağıdakı bağmda işə hələ də qaçqınlar yaşayır. Təki can sağlığı olsun...

Bəli, insan malum yaşa, həyat təcrübəsinə çatanda onu birçə məqam düşündürür - birçə can sağlığı olsun. Biz də xalq artisti, professor, "Şöhrət" ordenli Ramiz Əzizbəyliyə yalnız onu arzulayıb, ayrıldıq - can sağlığı...

Ramila Qurbanlı